

Der vil i givet fald alene skal ske inddragelse i gældssanerings sagen, i det omfang der er indbetalt et uforholdsmæssigt stort beløb. Det er således alene den del af skyldnerens indbetaling på pensionsordningen, der anses for at være uforholdsmæssigt stor, der skal indgå i gældssanerings sagen. Er dette beløb af en helt marginal størrelse, vil beløbet dog, som efter gældende retspraksis, kunne holdes ude af gældssanerings sagen. Der vil således fortsat gælde en bagatelgrænse, jf. angivelsen af, at beløbet »i almindelighed« skal indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering.

Finder skifteretten, at et beløb skal indgå i gældssanerings sagen, afhænger den praktiske gennemførelse af de vilkår, som pensionsordningen indeholder.

Er en pensionsordning ikke undergivet skyldnerens fri disposition, dvs. at skyldneren ikke kan genkøbe ordningen uden f.eks. samtykke fra skyldnerens arbejdsgiver, eller har ordningen ingen genkøbsværdi, dvs. at ordningen ikke kan udbetales, før indehaveren når en forud fastsat alder, eller der indtræder en anden aftalt begivenhed, vil det ikke i alle tilfælde være muligt at kompensere kreditorerne fuldt ud for det beløb, der er indbetalt på pensionsordningen, idet afdragsperioden i så fald vil skulle forlænges ud over det rimelige. I disse tilfælde skal kompensationen derfor ske ved, at den periode, hvor skyldneren skal afdrage den bestående del af gælden, jf. konkurslovens § 216, stk. 3, forlænges mere skønmæssigt. Må det i den situation imidlertid antages, at skyldneren har tilrettelagt sin pensionsordning med henblik på gældssanering, vil det som udgangspunkt tale imod, at skyldneren i det hele taget meddeles gældssanering, jf. herved forslaget til konkurslovens § 197, stk. 2, nr. 5 (lovforslagets § 1, nr. 3).

I øvrige tilfælde forudsættes det, at kreditorerne skal tilbydes et beløb, der fuldt ud svarer til det oprindeligt indbetalte, jf. dog stk. 3, hvorefter det beløb, der skal indgå i gældssanerings sagen, ikke kan overstige pensionsordningens nutidsværdi. Fremgår det imidlertid forholdsvis klart af pensionsordningens indestående, at de beløb, der udgør den usædvanlige indbetaling, har haft et kapitalafkast af en vis værdi, vil dette beløb tillige kunne inddrages i gældssanerings sagen til fordeling mellem kreditorerne. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den usædvanlige indbetaling udgør hele det beløb, der er indbetalt på pensionsordningen.

Skyldneren skal dog i alle tilfælde kun tilbyde kreditorerne det beløb, der resterer efter fradrag af afgifter i henhold til pensionsbeskatningslovens regler. Dette gælder også i de tilfælde, hvor skyldneren på anden måde end ved ophævelse af pensionsordningen

fremskaffer et beløb som kompensation for de uforholdsmæssige indbetalinger.

Det foreslås endvidere, at skifteretten i særlige tilfælde skal kunne bestemme, at en del af skyldnerens pensionsopsparing skal indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering efter konkurslovens § 213, uanset at betalingerne ikke er foretaget på en sådan måde, at et beløb skal indgå i gældssanerings sagen efter stk. 1, jf. stk. 2. Dette vil kunne forekomme, hvis skyldneren har foretaget store indbetalinger på en pensionsordning på et tidspunkt, hvor den pågældende havde så store indtægter, at indbetalingerne ikke fremstod som uforholdsmæssigt store.

Bestemmelsens anvendelsesområde er navnlig mentet på den skyldner, der samlet set vil have usædvanligt gode økonomiske forhold efter udbetaling af pensionen, og hvor en sanering af den pågældendes gæld uden inddragelse af en del af pensionsordningen derfor efter en konkret vurdering af den enkelte sag vil kunne virke mindre rimelig. Det er skyldnerens samlede økonomiske forhold efter en pensionering, der herved skal tages i betragtning.

I stk. 3 foreslås det, at det beløb, som er opgjort efter stk. 1 og 2, ikke kan overstige pensionsordningens værdi, dvs. tilbagekøbsværdien med fradrag af pensionsbeskatningen. Kan tilbagekøbsværdien af skyldnerens pensionsordning ikke dække det beløb, der burde indgå i gældssanerings sagen, vil der således ikke kunne rejses yderligere krav mod skyldneren i anledning af de foretagne indbetalinger.

I stk. 4 foreslås det, at det ikke skal være muligt for de pengeinstitutter og forsikrings selskaber, hvor skyldneren har sine pensionsordninger, at modregne i beløb, der kommer til udbetaling fra pensionsordninger, der ophæves efter fristdagen som et led i skyldnerens gældssanering. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med, hvad der følger af Pengeinstitutankenævnets praksis på området.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2.

Til nr. 14 (§ 226, stk. 2)

Bestemmelsen er en følge af de foreslåede bestemmelser i §§ 208-208 b (lovforslagets § 1, nr. 5) om præklusivt proklama.

Til nr. 15-16 (§ 228, stk. 1)

Efter konkurslovens § 228, stk. 1, kan skifteretten på skyldnerens begæring ændre en gældssaneringskendelses bestemmelse om henstand og afdrag, hvis skyldneren har fået forværrede økonomiske forhold. Bestemmelsen giver derimod ikke skifteretten mulig-